

[Litten Hansen.]

se. Er der overhovedet nogen, bortset fra den mere sensationslystne presse, der kan have glæde af disse oplysninger, eller hvad er grunden?

Med hensyn til § 743 om efterforskning har vi spurgt, også uden at få svar, om dette forslag indebærer en udvidelse i forhold til den nugældende praksis, altså om det indebærer, at politirapporter i videre omfang skal kunne anvendes af domstolene ved sagens afgørelse. Hvis det er tilfældet, er vi modstandere af den.

Vedrørende § 745, stk. 3, om afhøringer, der kan formodes at ville finde anvendelse som bevis under domsforhandlingerne, må det også være af største interesse at vide, om der hermed er tænkt på en realitetsudvidelse i anvendelsen af båndoptagelser el. lign. fra afhøringer i forhold til den nugældende ordning omkring § 877, stk. 3. Min taletid er udløbet, så resten af spørgsmålene må vi tage op i udvalget.

Justitsministeren (Orla Møller):

Centrum-demokraterne, der er forhindret i at være til stede for øjeblikket, har meddelt mig, at de i alt væsentligt kan tilslutte sig lovforslaget. Der tages kun forbehold med hensyn til enkelte punkter som det, der har været diskuteret omkring forsvaret, og de nye regler om varetægtsfængsling. Hermed kan jeg konstatere, at jeg har prøvet at være ordfører for centrum-demokraterne som minister.

Fru Ebba Strange sagde, at forslaget tilsyneladende ligger mig meget på sinde, og dertil vil jeg svare: ikke mere end noget som helst andet forslag, jeg arbejder med. Men et hvilket som helst forslag, jeg arbejder med, ønsker jeg også at få til behandling og også at nå frem til et resultat med. Det håber jeg altså også sker med dette.

Hr. Ejler Koch startede med at sige, at der nok var fundet en balance, og jeg tror, at de ord er blevet understreget meget kraftigt efter den debat, der har fundet sted her. Forslaget ligger i hvert fald på en bred midterlinje mellem de to hovedydepunkter, der er kommet til udtryk i disse forhandlinger. Jeg håber også, at det bliver på denne brede midterlinje mellem to måske temmelig stærkt præciserede synspunkter, at det kan lade sig gøre at finde et resultat efter behandlingen i retsudvalget. Jeg føler mig i hvert fald overbevist om, at det skulle kunne lykkes at finde frem til en løsning af tingene.

Jeg var meget taknemlig for fru Nathalie Linds bemærkning om, at man ved en førstebehandling ikke burde indtage alt for absolutte standpunkter. Den fristelse kan man jo falde for, når det drejer sig om et forslag, der er så omfattende, som dette er, og angår to væsentlige områder, som hr. Ejler Koch pegede på, nemlig samfundets situation og individets situation, der næsten altid vil komme i en eller anden form for spænding.

Jeg kan forsikre fru Nathalie Lind om, at der kommer ikke til at stå i nogle bemærkninger i en fremsættelsestale, at jeg er indstillet på fordomsfri drøftelse, hvis ikke det var tilfældet; derfor er jeg helt indstillet på, at der vil blive denne drøftelse.

Må jeg så i forbindelse med fru Nathalie Linds indlæg i øvrigt sige, at det resultat, der foreligger, ikke har taget hensyn til bestemte indlæg hverken fra den ene eller den anden side. Vi har i justitsministeriet måttet vurdere – og jeg har personlig deltaget i disse drøftelser og taget stilling til det –: hvor er det, vi skal lægge os i forhold til de ting, der bliver fremført? Uanset om det er den ene eller den anden organisation, der fremfører tingene, må det under alle omstændigheder være min ret at skønne og derefter lade mig belære af folketingets retsudvalg. Det er jeg også indstillet på.

Jeg skal gerne undersøge, som foreslået af fru Nathalie Lind, om vi kan lave en opstilling, der kan lette retsudvalget i dets arbejde. Jeg har i øvrigt i samarbejde med retsudvalgets formand også i sidste samling forsøgt at yde al den hjælp, som det er gørligt, for at udvalget kan komme hurtigst muligt igennem alle de tekniske ting.

Til hr. Kjærulff-Schmidt vil jeg gerne sige, at den spænding, der opstår, når man giver forsvaren adgang til at gå med i efterforskningen, naturligvis også betyder, at man på et eller andet tidspunkt kan komme i en situation, hvor det kan blive nødvendigt at nægte en bestemt person at være forsvarer. Når jeg nævner dette, er det, fordi hr. Kjærulff-Schmidt på dette punkt måske var den, der tydeligst og kraftigst gik ind i debatten om disse ting.

Jeg føler mig overbevist om, at forudsætningen for, at man i det hele taget kan give forsvaren den udstrakte hånd, der er tale om i forslaget, også er, at man i en bestemt situation kan blive nødt til at foretage en restriktion af tingene. Der kunne godt tænkes situationer,